

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθῆναις δραχμὰς 10. — *Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσῃ χρυσᾷ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΡΧΕΤΑΙ

Ἐρχεται κατεπειγόντως,
Τοῦ μηνύσανε πῶς εἶναι
Μὲ τὸ Ραμπαγᾶ, τὸ Ρόκκο
Ἄνω κάτω αἱ Ἀθῆναι,
Καὶ φωτιά στὴν Ἀμφιτρίτη
Νὰ προφτάξῃ νὰ τὸν φέρῃ
Ὅσῳ εἶν' ἀκόμα ἴλιγο
Γιὰ Τατόι καλοκαίρι.

Ἐρχεται κι ἔχουν ὀπλίσει
Τάχα γιὰ τὸν Κεμάλ μπέη
Στόλους καὶ τορπιλλοφόρα
Ποῦ τὸ κάρβουνό τους κλαίει
Ὅποιος ξέρει ποῖός στ' ἀλήθεια
Ὁ σκοπὸς ποῦ τ' ἄρμαστῶνουν
Καὶ πῶς ὀρεξί δὲν ἔχουν
Γιὰ Κεμάλ νὰ τὰ μαιώνουν.

Ὅλος ὁ σκοπὸς τοῦ στόλου
Κατ' ἐπίσημα μαντάτα,
Εἶναι γιὰ τοῦ βασιλεῖᾶ μας
Τὴν ἀμάτωτη παράτα
Ποῦ θὰ δσιῇ καὶ στοὺς ξένους
Πῶς γιορτάζει μὲ θυσία
Στόλου καὶ στρατοῦ τὸ ἔθνος
Τὴν κοσιπενταετία.

Ἐρχεται χαρὰ γεμάτος,
Γιατὶ πάντρεψε τὸ γυιό του,
Δίχως κὰν νὰ τοῦ κοστίσῃ
Ἕνα, Ἕνα ὁδολό του,
Δίχως κὰν κουτιὰ κουφέτα
Εἰς τὸ ἔθνος νὰ μοιράσῃ
Ἢ ψωμί γιὰ τοὺς πεινῶντας
Ἢ πειρώτας ν' ἀγοράσῃ.

Ἐρχεται μ' ἀγορασμένο
Τοῦ Σμιτοτογκάρδ τὸ κτῆμα
Ὅπου πρῶτον θυσιάζει
Τὸ πολύτιμόν του χρῆμα,

Ἐρχεται καὶ ξαραχνιάζουν
Σφουγγαρίζουν τὸ παλάτι,
Ὅπου πάλι τὸν προσμένει
Τὸ ἀθάνατο ραχάτι.

Καὶ θὰ βάλῃ δίχως ἄλλο
Λόγο ἀπὸ τὸ μπαλκόνι
Πῶς γιὰ τῆς Τουρκίας εἰς χάλι
Τόσῳ γλίσγωρα πλακόνει
Καὶ θυσίαις ἀπ' τὸ ἔθνος
Πάλι, λένε, θὰ ζητήσῃ
Τὰ σφουγγάρια τῆς Αἰγίνης
Ἴσως ὁ Κεμάλ χάριση.

Ἐρχεται καὶ τὸν προσμένουν
Μὲ παραγγελιὰ τὰ ζήτω,
Μὲ τὸ θάρρος του θαυμάζω
Καὶ μὲ τὸ τουπέ του φρίττω!
Τὸ ρ ν ι σ τ ε ρ! γύρνα τὴν τλώρη
Μακρυὰ μας, Ἀμφιτρίτη,
Μὴ σὲ κάμωμε νὰ χάσῃς
Καὶ παρασκευὴ καὶ τρίτη.

Στὰ χαμένα πωλημέναις,
Αὐλικαῖς ἐφημερίδες
Ὅπου χάφτουν τῆς Αὐλῆς μας
Τῆς βασιλικαῖς μερίδες,
Ἐτοιμάζονται νὰ στρώσουν
Καὶ τὰ φύλλα τοὺς ἀκόμα
Νὰ πατήσῃ, νὰ περάσῃ
Μὲ χωρὶς ν' ἀγγίξῃ χῶμα.

Στὰ χαμένα κι' ὁ Φιλήμων
Φῶς ἤλεκτρικόν γυρεύει
Καὶ ὑποδοχὴ τοῦ Δήμου
Γιὰ τὸ Γεώργιο μαγερεύει.
Ἢ καρδιά μας δὲν τὸ λείει,
Θὰ γιορτάσωμε 'στ' ἀλήθεια,
Ἐὰν θὰ πέσῃ τέτοια πέτρα
Ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰ στήθια.

ΤΩ ΔΟΥΚΙ ΤΟΥ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ ΑΛΦΡΕΔΩ:

Ἰδοὺ, Δουξ, ἡ τῆς Ἑλλάδος γῆ!

Ἰδοὺ τὸ ἔθνος, καθ' οὗ τὰ τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης θωρηκτὰ ὠδήγησας!

Ἡ σιωπὴ, ἥτις ἐδέξατό σε, κακῶς ὑπὸ τῆς δεξιώσεως τῶν σου πρεσβευτῶν καὶ τῶν υποκλίσεων τῶν εὐαρίθμων ἐπὶ ἀνηθικότητι ἐπισήμων καρνατίδων καλυφθεῖσα, κατέδειξέ Σοι πόσον εὐγλώττως ἡμεῖς οἱ ἄστεγοι, οἱ ἀγροῖκοι, οἱ ἀμαθεῖς Ἕλληνες τὴν Ἀγγλίαν ἀποδοκιμάζομεν.

Ἡ σιωπὴ αὕτη ἄχρι τῶν σιδηροφρακτῶν πλοίων, ἀτινα ἐν ταῖς θαλάσσαις τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Εὐρυβιάδου, τοῦ Μισούλη καὶ τοῦ Κανάρη, τοῦ Κριεζῆ καὶ τοῦ Παπανικολῆ, τοῦ Σαχτούρη καὶ τοῦ Καραβόγιαννη ἤγγαγόν Σε, συνοδεύει Σε.

Ταχέως, λίαν ταχέως, θ' ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα, ἡ τρισολβία ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ σιγὴ, ἡ νῦν νεκραφανὴν σιγὴ, θὰ διαρραγῇ ὑπὸ τῆς κραυγῆς τῆς Θεᾶς τῆς ἐκδικήσεως τῶν Λαῶν καὶ τῆς Νεμέσεως τῆς ἱστορίας.

Ἦ ξανθε Δούξ! Πρὶν ἢ τὴν κλασικὴν ἡμῶν γῆν, τὴν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τῆς μεσημβρίας ἡλίου ζωογονουμένην, καὶ τὸν γλαυκὸν οὐρανὸν μας, ὅρ' ὃν ἡ ἐπιστήμη, ἡ ποίησις, ἡ καλλιτεχνία, ἐγεννήθησαν καὶ ἐτρέφθησαν, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη διέπρεψαν, ἡ ἐλευθερία, ἡ πρωτότοκος αὕτη τῆς φύσεως θυγάτηρ, τὰ μέγιστα τῶν ἀθανάτων ἔργα εἰργάσατο, καταλίπες καὶ εἰς τὴν νῆσον σου, ἣν μέλας καὶ ἀνήλιος οὐρανὸς καλύπτει, στῆθι!

Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἐρ' ἥς ὁ ναὸς τῆς Θεᾶς τῆς συνέσεως, τῆς σεμνῆς ταύτης θυγατρὸς τοῦ Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων πατρὸς ἐρ' ἥς τὰ ἔργα τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Ἰατίνου τῆς ἐντελοῦς διανοίας τοῦ Φειδίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀθανάτων, ἀνέλθε!

Ἐκεῖ ἡ τῆς Παλλάδος μῆνις ὁμιλήσει σοι κατὰ τοῦ ληστάρχου συμπολίτου σου Ἑλγίνου!

Οἱ ἄνεμοι θωπεύουσιν αἰείποτε τὴν τῆς σεμνῆς παρθένου πόλιν!

Ἐὰν ἀπὸ δυσμῶν πνέωσι, θὰ σοὶ φέρωσι τοὺς ὀδυρμούς καὶ τοὺς θρήνους τῶν Ἰονίων νήσων, γῆς Ἑλληνικῆς, ἣν κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ μυρίων βασιάνων ἐβασάνισας, διὰ δεκακισμυρίων ἀδικιῶν ἡδίκησας, δι' ἀναριθμῶν κολάσεων ἐκόλασας καὶ δι' ἀπειραρίθμων ἀπανθρώπων καὶ σκληρῶν θανάτων ἐθανάτωσας!

Ἐὰν ἀπὸ ἀνατολῶν πνέωσι, τὰ τῆς νήσου Κύπρου, τῆς πατρίδος τοῦ μεγίστου φιλοσόφου Ζήνωνος, ἣν ἐλήστευσας, ἀρώματα θὰ σοὶ φέρωσιν.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς Ἀρκτοῦ οἱ ἄνεμοι πνέωσι κρότος οὐχὶ χειρῶν καὶ ἐπαινῶν καὶ τὸ ἄπιστον τῆς κολακείας θυμίαμα, ἀλλὰ κρότος φοβερός σκελετῶν συγκρουομένων καὶ κατασφόμενων Σε καὶ τὴν πατρίδα Σου Ἀγγλίαν, τὸ τῆς ἀκοῆς Σου τύμπανον θὰ προσβάλλωσι.

Ἀκουσον! Ἀκουσον!

Οἱ σκελετοὶ τῶν παρα τῆς ἀτίμου ἀλιευτρίας τῷ αἵματι βόρῳ Ἀλῇ πωληθέντων καὶ προδοθέντων Παργινῶν τυγχάνουσιν ὄντες!

Ἀτιμος κερδοσκόπος, τοσαύτας ἐπεσώρευσε ἐπὶ τοῦ τραχήλου σου ἀμαρτίας καὶ τοσαύτα ἐγκλήματα, ὥστε ἐν μόνῃ τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ ἐν μόνῳ τῷ ἐγκλήματι τὴν σὴν σωτηρίαν ἐλπίζεις!

Verrá, pescatrice io ruda, quel gosioso di, in Cui l'orgoglio no bosserai.

Φάντασμα πρὸς σέ ἐκ τῶν ἀκτῶν τοῦ Μεσσηλογίου σπεύδει.

Κλίνον μετὰ θρησκευτικοῦ σεβασμοῦ τὸ γόνυ!

Ἡ ψυχὴ τοῦ γλαυκτάτου ψάλτου, ὅστις διὰ τὴν Ἑλλάδα του καὶ ἔφαλε καὶ ἀπέθανε, ἡ μεγίστη ἐκείνου ψυχὴ εἶναι!

Ἡ ψυχὴ αὕτη ἀναθέματα καὶ κατάρως ἀναθεματίζει καὶ καταρᾶται κατὰ τῆς ἀδίκου πατρίδος του, τὰς νύκτας, τὰς ποιητικὰς τῆς Ἀττικῆς νύκτας, ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς ποιήσεως, τῆς καλλιτεχνίας καὶ τῆς ἐλευθερίας διερχομένη!

Ὁ Βύρων, Βύρων! Ἐγέρθητι πρὸς στιγμὴν, καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ τάφου ἐξερχόμενος τὰς Ἀθήνας σου ἐπισκέφθητι καὶ παρατήρησον, ὅτι Λόρδος Ἀρμστέθς ὑπὸ τὸν εἰρωνικὸν τίτλον «Γεώργιος Χριστιανὸς πρῶτος, βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» ἐκ Κερκύρας ὑπὸ τῆς ἀδίκου καὶ αἰσχροκερδοῦς Πατρίδος Σου ἐν τῇ τῆς Παλλάδος πόλει ἀπὸ τῆς ἀπαισίας καὶ ἐπαράτου ἡμέρας τῆς 18 Ὀκτωβρίου τοῦ 1863 μετετέθη!

Κάτελθε, ὦ Δούξ· μὴ τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς τέμενος, μύλων ἐπὶ πλέον καὶ τεῖνον ἡμῖν τὸ οὖς!

Κατὰ τινὰ ἐποχὴν ὠμίεις περὶ ἐλευθερίας καὶ περὶ ἐθνικοτήτων. Σε ἡγαπήσαμεν σχεδὸν καὶ βασιλέα ἡμῶν ἐξελέξαμεθά Σε!

Ἦδη νομίζεις ὅτι ἀγέλη βοῶν ἐσμέν, ἐπιλανθανόμενος ὅτι τραχεῖς, λίαν τραχεῖς εἴμεθα πρὸς κατασκευὴν ἀγγλικοῦ Roastbeef!

Ἦδη πειράσαι νὰ ταπεινώσῃς ἡμᾶς καὶ φρονεῖς ὅτι πτωχοὶ καὶ ἀνίσχυροι ἐσμέν, ἀγνοῶν ὅτι πλούσιοι καὶ κατὰ τὴν δόξαν, καὶ κατὰ τὴν τόλμην τυγχάνομεν ὄντες.

Παράδοξον! Ἦθελέ τις εὐλόγως διῆσχυρισθῇ καὶ καταδείξῃ ὅτι ἡ τῶν ἄλλων Λαῶν, δόξα τὰ τῶν Ἀγγλῶν νεῦρα ταραττεῖ.

Ἡ Ἰωάννα δ' Ἀρκ, ὁ Οὐατιγκτὼν, ὁ Ναπολέων ἦσαν μεγάλοι!

Ὡς τοιοῦτους ἐπολεμήσατε ὑμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ ἐπειράθητε τὴν ἐξόντωσίν των.

Οὐδεμίαν δόξαν ἔχετε! Εἰσθε ὅμως Ἑρμοκράτορες!

Ὁ Ἰσθμικὸς ὑμῶν στέφανος δέμα ἐκ βάμβακος!

Ἡ ποίησις ὑμῶν τὰ διπλογραφικὰ βιβλία! Ὁ ὑμέτερος Παρθενὼν τὸ χρηματιστήριον!

Σεκσπῆρ, ὁ μέγιστος τῆς Ἀγγλίας ποιητῆς, ἔδωκε ἡμῖν τὸν χαρακτῆρά σας ἐν τῷ Σχαϊλὼκ, τῷ τῆς Βενετίας ἐμπόρῳ!

Ὡς ὁ Σχαϊλὼκ ὑμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ τοῖς ἔθνεσι δανεῖζετε, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ δανείου ἀπότισιν λίτρων κρέατος ἀνθρωπίνου καὶ ἀπαιτεῖτε καὶ λαμβάνετε!

Καὶ τὸ τῇ ἀπληστίᾳ ὑμῶν προσενεχθὲν αἷμα ἐν ταῖς Ἰνδίασι, ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἐν τῇ Ζουλουλάνδῃ, ἐν τῷ Ἀφγανιστάν, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ ρεῖι ἀφθονὸν ἀπὸ τοῦ Γόρδωνος καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος ρεῖι· Ἐν τοῖς πέντε τοῦ κόσμου Ἠπείροις ρεῖι καὶ ρέον βοᾷ βοᾷ μεγίστη ἀνάθεμα τῷ ἐμπόρῳ Λαῶ τῆς Ἀγγλίας· κατάρως τῷ τοκοφλύρῳ καὶ αἰσχροκερδεστάτῳ ἔθνεϊ.

Οὐδεμίαν ἔχετε δόξαν! Ἐχετε τὴν τοῦ φυλακίζειν καὶ ἀπαγγονίζειν ἄδοξον δόξαν!

Ὁ Σίρ Οὐδσων Λόου εἶναι ὁ ὑμέτερος χαρακτῆρ!

Ὁ Νέλσων τοὺς Νεαπολιτάνους πατριώτας ἐφυλάκισεν!

Ὁ Οὐέλινγκτὼν τὸν Ναπολέοντα παρασπώνδως καὶ ἐφυλάκισε καὶ ἐβασάνισε!

Τὰ θωρηκτὰ ὑμῶν τὰς ἱερὰς θαλάσσας τῆς Σαλαμίνος καὶ τοῦ Μαραθῶνος, τῆς Μυκάλης καὶ τοῦ Ἀρτεμισίου ἤλθον νὰ δεσμεύσωσι!

Ἔχετε τὴν μογθηρίαν νὰ δεσμεύητε καὶ νὰ φυλακίζητε !
Πράγματι οἱ σπουδαιότεροι τῆς ἱστορίας ὑμῶν ἦρωες ὁ
δεσμοφύλαξ καὶ ὁ δῆμιος !

Τὸ μόνον ὑμέτερον ἐθνικὸν μνημεῖον ὁ Πύργος τοῦ Λον-
δίνου, ἐν ᾧ ψυχαὶ εὐγενεῖς ἐφυλακίσθησαν καὶ φοικώδη θά-
νατον ἔθانون !

✠

Πτωχοὶ καὶ ἀνίσχυροὶ ἐσμέν !

Ἐνθυμήθητε !

Βασιλεὺς τῆς ὑμῶν, Κάρολος ὁ πρῶτος, ὃν ζυθοπώλης
τοῦ Λαοῦ τῆς Ἀγγλίας ἠγοούμενος, ἐκαρτόμησε, πρὶν ἢ ἡ
ἐστεμμένη κεφαλή του διὰ τοῦ πελέκειος τοῦ δημίου ἀπο-
κοπῇ ἐφάνησε.

« Ἐνθυμήθητε ! »

Ἐνθυμήθητε λοιπόν !

Καταφρονεῖτε ἡμᾶς, Λαοὺς μικροὺς καὶ ἀνίσχυρους, ὑμεῖς
οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ !

Ἄλλ' οἱ μικροὶ καὶ ἀνίσχυροὶ Λαοὶ ἐνούμενοι μετ' ἄλ-
λῃων ἐκδικοῦνται καὶ ἐν τῇ ἐκδικήσει αὐτῶν τιμωροῦσι τι-
μωρίαν τὴν ὑπάτην τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς !

Ἐνθυμήθητε !

Προσέξατε τὴν παρ' ὑμῶν σφαγιαζομένην Ἰρλανδίαν !

Ὁ ἐγγύριος δεσμός (land's league) ἀπειλεῖ καὶ τὰς
ἀπειλὰς του πραγματοποιεῖ !

Ἐνθυμήθητε !

Ἡ τῆς Ἀγγλίας Τράπεζα τρέμει ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Δυναβάν Ῥώσσα !

Ἐνθυμήθητε !

✠

Ἔχετε ὡς στέμμα τὸν Λέοντα !

Κτηνώδη δύναμιν !

Σὺν τῷ Λέοντι τὸν Μονόκερων !

Τερατώδη ἀπεικόνισιν !

Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν γλαῦκα !

Ἦστον ἐπιδεικτικὸν τὸ δυστυχὲς νυκτερινὸν πτηνόν !

Μὴ μετ' αὐτοῦ ἐν οὐ παικτοῖς παίζετε !

Εἶναι πτηνὸν δυστυχίαν φέρον· ὅταν δὲ κράζῃ, θάνατον,
ὡς λέγουσιν οἱ κοινοὶ τῶν βρυτῶν, προμηνύει !

Ἐπὶ τοῦ στέμματος ἔχεις ὡσαύτως τὴν ρήτραν « ὁ Θεὸς
καὶ τὸ δικαίόν μου ! »

Τὴν ρήτραν ταύτην κατεπάτησας ἐν τῇ πατρίδι τῆς δι-
καιοσύνης, τὸν Θεὸν ψευδευλαβῇ καὶ τὸ δίκαιον ψευδοδί-
καιε μὴ σεβασθεὶς καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος σου ἐπι-
διώξας !

Μετὰ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Αἰγύπτου βομβαρδισμόν
πρέπει· ν' ἀναγράψῃ ἡ Πατρίς Σου ὡς σύμβολον καὶ ρήτραν
« ὁ σατανᾶς, τὸ συμφέρον μου καὶ ἡ θέλησίς μου ».

Τὸ σύμβολόν Σου τὴν αἰδῶ ἐνός τῶν βασιλέων σου ὑπο-
μιμνήσκει !

Μετέβαλον τὸ σύμβολόν Σου καὶ τὴν ρήτραν Σου !

Ζήτησον πληροφορίας περὶ τῆς σημερινῆς Ἀγγλικῆς αἰ-
δοῦς παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς « Pal Mall Gazette » καὶ
παρὰ τῶν ἀκροατῶν τῆς ποιινικῆς κατὰ τοῦ Dilke δίκης !

Honny soit qui bien y pense.

✠

Ἦδη, τρισευδαίμων Δουξ, τρισόλβιε Ναύαρχε, νικητῶν
μέγιστε νικητὰ, τῆς νῆος ἐπίβηθι !

Ἡ σιγὴ, ἐν ᾗ ἐγίνεσο δεκτὸς, θὰ διαρραγῇ ὑπὸ τῆς Νε-
μέσεως !

Ἀπεκδέχομαι τὴν τρισένδοξον ἐκείνην τῶν Λαῶν ἡμέραν !

Ἡ ἡμέρα αὕτη θ' ἀνατελῇ, ὅταν δημοβασιλεὺς ἐνάρετος,
δίκαιος, γενναῖος, ἀνδρεῖος, φιλόπολις καὶ ἰσχυρὸς εἰς τὰ
πεδία τῶν μαχῶν θὰ κατέλθῃ !

Τότε δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον αἰσχίστους πολιτικούς κερ-
δοσκόπους καὶ μαπαῖα· καὶ ἀγόνους βουλευτικὰς ἐμιλίας,
αἰσχρὸν Ἀγγλικὸν φυτόν !

Αἱ γυναῖκες ἡμῶν δὲν θὰ μιμῶνται ἀνοήτους καὶ ἀσε-
μους καλλωπιστοὺς ἑταίρων ἑταιρικὴν συμπεριφορὰν, καὶ
γλῶσσαν ξένην !

Θὰ ἔχωμεν ἀληθεῖς δημοκρατικούς πολίτας, ἐναρέτους
συζύγους, φιλοστόργους μητέρας καὶ τέκνα γνήσια καὶ
ἄδολα !

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ θωρηκτὰ ἀνωφελῆ εἰσονται !

Ὁ ἑλληνισμός ἐν ἑαυτῷ εὕρισκε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ρώμην,
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ θρίαμβον !

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην σερναὶ καὶ ἀγναὶ παρθένοι,
πέπλους λευκοὺς φέρουσαι, θ' ἀνέλθωσιν ἐν τῇ Ἀκροπόλει
τῆς Παλλάδος ὅπου ἐν χορῷ δοξάσωσι τὸν Θεὸν τῆς ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑΣ, τῆς ΙΣΟΤΗΤΟΣ καὶ τῆς ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ἀδελφό-
τητος, ὁ δὲ Ζεὺς τοὺς ψαλμοὺς τούτους τῆς δόξης ἀπὸ τῶν Ἀ-
θηνῶν εἰς τὸ ἄπειρον τοῦ κυανοῦ καὶ ὠραίου στερεώματος, ἀ-
στραπῆς καὶ κεραυνοῦ δίκην, πέμψει κεραυνωδῶς κραυγάζων « ἡ
βασιλεία τοῦ ἐσχάτου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τοῦ μωροῦ Γεωρ-
γίου τοῦ Χριστιανοῦ κατελύθη, ὁ θρόνος τοῦ ἀνάνδρου ἀνε-
τράπη, τὸ στέμμα τοῦ ἐπιόρκου ἐποδοπατήθη, τὸ σκῆπτρον
τοῦ δειλοῦ συνετρίβη »

Ῥόκκος Α. Χοῦδᾶς

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΜΑΣ (*)

■

Ἐπὶ τέλους !

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης, ἐμάθομεν ὅτι δύο ἀστυ-
νόμοι, ὁ φίλος κ. Πύργος, εἰς τῶν δραστηριωτέρων καὶ ἱκα-
νωτέρων λαγωνικῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ ὁ κ. Ἀπέρρης πα-
ρὰ τινος ἄλλου συνοδευόμενος καὶ ἀμάξης ἐπιβαίνοντες ἐ-
σταμάτησαν πρὸ τῆς νέας ἡμῶν κατοικίας (νέας ἀπὸ τῆς
πρώτης Σεπτεμβρίου) καὶ παρετήρουν αὐτὴν ψιθυρίζοντες
μεταξύ των, ὡς συνωμῶται.

— Ἐδῶ κάθεται ὁ **Ραμπλαγᾶς**.

— Αὐρίον ἐρχόμεθα καὶ τὸν συλλαμβάνομεν.

Ἄμα ταῦτα μαθόντες ἐξήλθομεν πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ
Ῥόκκου. Ἀλλὰ προηγουμένως διηυθύνθημεν εἰς τὴν κατοι-
κίαν τοῦ ἡμετέρου κομμάρου Σπύρου Τσαγκάρη, ἐνός τῶν
διορθωτῶν τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων, καὶ τὸν
ἐξυπνίσαμεν, νὰ μάθωμεν ἂν κατεσχέθη τὸ φύλλον.

— Ὅχι, μᾶς εἶπε.

Ὡστε ἡ καταδίωξις ἐνηργεῖτο ὑπούλως, ἱεροκρυφίως,
ὅπως μὴ λάβωμεν μέτρα προφυλακτικά, ὡς ἂν νὰ εἶχαν νὰ
κάμουν μὲ ληστές.

Τὸν ἀδελφὸν Ῥόκκον δὲν τὸν εὔρομεν.

Τὴν ἐπιούσαν ἐμάθομεν ὅτι συνελήφθη καὶ ἀπήχθη εἰς
τάς ποινικὰς φυλακάς, ἐνῷ χιλιάδες λαοὺ παρηκολούθουν, ἐν
εἰδὲι διαδηλώσεως, λαοῦ δημοκρατικοῦ ἔχοντος τὸ Ῥόκκο
ᾧ στήν καρδίᾳ του, ὅχι καθὼς ἔχουν δῆθεν τὰ παιδιὰ τοῦ
λαοῦ ᾧ στήν καρδίᾳ των μερικοὶ βασιλεῖς, μὲ τὰ λόγια μόνον.

■

Κατ' οἶκον ἔρευνα.— Τὴν ἐπιούσαν ἐπίσης π' ἀμο-
ληθέντα κατόπιν ἡμῶν λαγωνικὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπορεύθη-
σαν εἰς τὴν κατοικίαν μας, διὰ νὰ συλλάβουν τὸν **Ραμπλα-**

(*) Διὰ νὰ ἐννοηθοῦν τὰ τῆς κ α τ α δι ω ξ ε ω ς μας, πρέπει
νὰ ζητηθῇ, κυρίως τὰ τρία προηγουμένα τελευτάτα φύλλα τοῦ
ΡΑΜΠΛΑΓΑ. Πωλοῦνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον
τῶν Ἐφ η μ ε ρ ι και εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν, ἀντὶ ΔΕΚΑ
(10) μόνον λεπτῶν ἑκαστον.

γὰν. Ἀλλ' ἐπειδὴ **Ραμπγαῖν** οὐχ' εὖρον ἐπεχείρησαν κωμικωτάτην κατ' οἶκον ἐρευνᾶν, καθ' ἣν ἦνοιξαν ἀρμάρια καὶ σεντούκια, ἔψαξαν τὰ κάτωθεν τῆς κλίνης, τὰ συρτάρια τοῦ κομποῦ! τὴ **γρουλάπα** τῶν ρούχων, καὶ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ γραφείου τὰ συρταράκια, ὡς ἂν ἦτο καλικάντζαρος καὶ ἠδύνατο παντοῦ νὰ κρυφθῇ ὁ **Ραμπγαῖς**.

— Ὅριστε καὶ ὅτ' ὁ ἀπόπατο, τοὺς εἶπε μία τῶν εὐφωῶν θυγατέρων τοῦ νοικοκύρη μας, ὁ ὁποῖος εἰς δλα του τὰ παιδιὰ ἔχει δώσει ὑγείαν καὶ εὐφύαν.

Ἀλλ' εἰς μάτην ἠρευνήθησαν καὶ οἱ δύο τῆς οἰκίας ἀπόπατοι καὶ ἡ ρωμαντικὴ ταρράτσα καὶ τὰ κεραμίδια καὶ αἱ καπνοδόχοι καὶ τὰ μαγειρεῖα, τῶν ὁποίων ἐξεσκεπάσθησαν τὰ **τεντερέδια**. Τοῦ Πύργου ἡ ἀπελπισία ἐπυργώθη πλέον καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του ἐντιμον ὑποχώρησιν.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐγίνοντο, ὁ Κλεάνθης ἔγραφε τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον ἀναγίνωσκε-ε σήμερον μετ' ἐνδείξεσιν ἀναπαυμένην ἐκ τῆς συναισθήσεως ὅτι ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΑΣ

Ὁ Ῥόκκος εἶναι εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ Κλεάνθης δηλώνει ὅτι ἀπεφάσισε νὰ μείνῃ ἔξω.

Πρῶτον διότι οὕτω τὸ φύλλον θὰ γράφεται ἀνετώτερον, καὶ δεύτερον διότι ἔχει ὀλεθρίαν πείραν τῶν φυλακῶν μας, εἰς τὰς ὁποίας ἄλλοτε ὀλίγον ἔλειψε νὰ τινάξῃ τὰ πέταλα.

Γνωρίζει εἰς τί μ. π. ο. υ. δ. ρ. ο. ὑ. μ. ἢ θὰ θελήσουν νὰ τὸν ῥίψουν, ἀφοῦ δὲν χαίρει τὴν εὐνοίαν τοῦ εἰς τὰ πράγματα κόμματος καὶ δὲν εἶναι οὕτε Ποστολάκας, διὰ νὰ τὸν ἔχουν δῆθεν φυλακισμένον σπῖτι του καὶ νὰ παίρνῃ καθ' ἐκάστην τὸ παγωτό του ὅτου Χαραμῆ, οὔτε Νομικὸς μετ' ἀδελφὸν βουλευτὴν τοῦ κόμματος (καλὴ του ὥρα τοῦ κανονιέρη ποῦ μᾶς ἔφαγε δύο συνδρομὰς) διὰ νὰ τὸ ἀφίνουν ἐλεύθερον εἰς τὸ **Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν**.

Διὰ ταῦτα ἀπεφάσισε νὰ παρουσιασθῇ μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης, ὅπως δικάσῃ καὶ αὐτὸν ὁ λαὸς, ἐάν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ ζητοῦσα καὶ ἄλλον ὑπεύθυνον ἐκτὸς τοῦ Ῥόκκου, οὗ ἴδε δὴ λῶσιν.

Ῥαμπγαῖς.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

[Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα μονά, διπλά, τριπλά καὶ τετράδιπλα].

XV

Ο Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ. — ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ. — Η ΒΟΥΛΗ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΥΤΗΣ. — ΟΙ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ ΔΕΝ ΑΠΕΛΠΙΖΟΝΤΑΙ.

Ὁ κ. Τρικούπης ὅμως, ὅστις, διὰ τῶν ἀποστόλων του καὶ τῶν αὐλικῶν ἐνεργειῶν, οὐδένα τῶν βουλευτῶν τῆς πλειοψηφίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατῴρθωσε νὰ σαγηνεύσῃ, δὲν ἐθεώρησε συμφέρον αὐτῷ νὰ γείνῃ πολιτικὴ συζήτησις.

Διὰ τοῦτο ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ πολιτικὸν ζήτημα, διότι τοιοῦτο δὲν ἔθεσεν ὁ κ. Λομβάρδος.

Ἀμέσως δ' ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ὁ κ. Δηλιγιάννης καυτηριάσας τοὺς σοφιστικὸς λόγους τοῦ κ. Τρικούπην.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ

μεταφέρωμεν τὴν ἐξῆς περικοπὴν, ἥτις ἦτο πέλκιμος ἀμφίστομος διὰ τὴν τότε ἐπίβουλον πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπην.

«Ἡ πλειοψηφία ὅμως, λέγει ὁ κ. Δηλιγιάννης μοὶ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ πᾶσαν πρῶταν ὑπονομεύουσι τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πολλὰκις λησμονοῦντι ὅχι μόνον ὅσα ἐπηγγέθησαν ἀλλὰ καὶ ὅσα ὤφειλον νὰ γνωρίζωσι, μοὶ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ παρατηρήσω πρὸς αὐτοὺς. ὅτι οἱ **πολιτικοὶ ἄνδρες** πρέπει νὰ ἔχωσιν **εὐθεῖαν καὶ καθαράν** τὴν πολιτικὴν αὐτῶν, δὲν εἶναι δ' ἀρμόζον εἰς τοὺς πολιτικούς ἄνδρας οἵτινες ἀξιοῦσι νὰ κυβερνήσασιν, νὰ ἐμφανίζωνται πρὸ τῶν συμπολιτῶν των μετὰ **πολλὰς γλώσσας** καὶ μετὰ **ποικίλας μορφάς.**»

Διὰ τῶν τελευταίων τούτων φράσεων εἰκονίζετο παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη λίαν εὐστόχως καὶ προσφωρῶς ἡ χαμαιλέοντις πολιτικὴ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ταύτην τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἡ Βουλὴ προὐχώρησεν εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἀλλ' οἱ τρικουπικοὶ δὲν ἀπηλπίσθησαν καὶ ἐκ τῆς ἀποτυχίας ταύτης.

Ὡς γενναῖοι καὶ πεπειραμένοι εἰς τὰ παλάγη τῆς πολιτικῆς ναῦται, ἀντεῖχον καὶ μετὰ θάρρους ἐπάλαιον πρὸς τὰ κύματα.

Τὸ ναυάγιον δὲν ἐφόβιζεν αὐτοὺς.

Ἐν τῇ τρικυμίᾳ καὶ τῇ πάλῃ ἦσαν εἰς τὸ στοιχεῖόν των.

Ἡ σιδηρὰ θέλησις, τὸ χαλύβδινον πείσμα, ἡ ἀδαμαντίνη τοῦ ἀρχηγοῦ των ἐπιμονή, ἡ σφοδρὰ του φιλαρχία τοὺς ἐνεψύχονε.

Μετηγγίζετο εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν τὸ θάρρος τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Οἱ τρικουπικοὶ ἐξηκολούθουν πυρετωδῶς ἐργαζόμενοι κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ προλαβαίνοντες δι' ἑαυτοὺς τὴν πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἀγούσαν.

X

ΟΙ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ. — Ο Α. Β. ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ. — ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ. — ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ τρικουπικοὶ ἐξηκολούθουν τὸν ἀγῶνά των, ὡς εἶπομεν ἄνωτέρω.

Ὡπλισαν εὐθὺς μετὰ ταχύτητα ἥτις θὰ ἐτίμα αὐτοὺς ἐν ἄλλῳ ἐνδοξοτέρῳ ἀγῶνι, τὴν τορπιλλοφόρον των **Ἀκρόπολιν**, τὴν θωρακοθάριδα **Ἐφημερίδα** καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀρχαῖο **τραμπάκουλο** τὴν **Παλιγγενεσίαν**. Ἐπομένως ὑπὸ δημοσιογραφικὴν ἐποψίν, ἦσαν ἐτοιμοπόλεμοι.

Τὰ φύλλα ταῦτα εἶχον, ὡς ἐσφραγισμέναις διαταγὰς, ἐχούσας ἰσχὺν συναλλάγματος, ἐντολὴν νὰ γράφουν εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ χύνουν τὴν ἀπαγορευσιν εἰς τὸν λαόν, νὰ τοῦ ἐξατμίζουν, ὡς δι' ἀτμομηχανῆς, τὸν πολεμικὸν ἐνθουσιασμόν του.

Ἡ **Ἀκρόπολις** κατεχόριζε τότε τ' ἄρθρα τοῦ μακροσκελοῦς ὡς αὐτὰ Α. Β. ἦτοι τοῦ νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἀριστείδη Βαμπᾶ.

Ὁ λεγόμενος οὗτος **Ἕλλην** ἐτόλμα, ἐν μέσῳ τόσο ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ἔγραφε :

«Μὲ ποίους θὰ πολεμήσετε ; Τοὺς γνωρίζετε καλῶς τοὺς μαχητὰς τῆς Πλέβας ; Ποῦ εἶναι αἱ προτομαὶ σᾶς ; Ποῦ αἱ ἐπιμελητεῖαι σᾶς ; Μὲ γυμνοὺς καὶ πεινῶντας στρατιώτας θὰ πολεμήσετε, οἵτινες λειποτακτοῦν ;»

Ἡ Παλιγγενεσία πάλιν κατεχώριζε τὰ ἄρθρα τοῦ δῆθεν Ἀρμενίου Σπαρτίδη, τοῦ νῦν διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς, χάριν τοῦ ὁποῦ, ὡς ὑπερτέτατος μεγάλως τὸ κόμμα, ἐξεκούμπισεν ὁ Τρικούπης ἀνηλεῶς τὸν χείμνηστον Γεώργιον Παράσχον ἀπὸ τῆς αὐτῆς θέσεως, ὑβρίσας ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν ποίησιν βανδαλικώτατα.

Ὁ κύριος οὗτος δὲν ἐπικυσε καθεκάστην, ἐν κυρίοις ἄθροις παριστάνων κακὴν τὴν κατάστασιν τῆς υἱείας τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ μας.

«Κατὰ ἐκατοστάδας, ἔγραφεν, ἀποθνήσκουν ἐκ τύφου καὶ ἐρυσιπέλατος οἱ στρατιῶταί μας ἐν τοῖς νοσοκομείοις Τυρνάβου, Λαρίσσης, Τρικυάλων καὶ Βόλου.»

Τὰ γραφόμενα ἀνεστάτωςαν τότε ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Πατέρες, μητέρες, ἀδελφοί, ἀδελφαί, μνηστὰι, σύζυγοι ἐξάδελφοι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς ἐπορεύοντο τροχάδην εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ἀσθμαίνοντες διὰ νὰ δίδουν τηλεγραφήματα, μὲ πληρωμένας ἀπαντήσεις, ὅπως μανθάνουν περὶ τῶν οἰκείων των.

Μητέρες καὶ ἀδελφαὶ ἀπροστάτευτοι ἑκλαίον καὶ δὲν ἐκοιμῶντο τὰς νύκτας, διότι αἱ πτωχαὶ ἐστεροῦντο καὶ αὐτῆς τῆς δραχμῆς ἵνα τηλεγραφήσωσι καὶ μάθωσι περὶ τοῦ προστάτου των.

Ἀλλὰ τὰ δάκρυα ἐκεῖνα, ὅσῳ πικρὰ καὶ ἂν ἦσαν, ἐπότηζον τὸ δένδρον τῶν τρικουπικῶν ἐλπίδων, δένδρον ἀπλήστως ἀπορροφῶν αὐτά.

••

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Πέμπτης θὰ ἔχετε τὴν συνέχειαν καὶ τοῦτο καὶ τοῦ ἄλλου ἡμῶν «Γενηθῆτω Φῶς.»

Ῥαμπαγγς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ πάντα τὰ ἐν τῷ ΡΑΜΠΑΓΓΑ εἴτε ἐμμετρα εἴτε πεζὰ, εἴτε ὑπογεγραμμένα παρ' ἐμοῦ, εἴτε ἀνυπογραφα εὐθύνομαι μόνος ἐγὼ νομικῶς, καθὼς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ῥόκκος Δ. Χοῦδᾶς.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ ΑΓΓΕΛΜΑ

Αἱ χθεσιναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὸ ἐξῆς πολυτιμον τηλεγράφημα Ρέουτερ.

Βασιλεὺς Γεώργιος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Σεπτεμβρίου. Φήμη κυκλοφορεῖ, ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος προτίθεται συντόμως νὰ παραχωρήσῃ τὸν θρόνον εἰς τὸν διάδοχον Κωνσταντίνον αὐτὸς δὲ ν' ἀπέλθῃ εἰς Δανίαν.

ΣΗΜ. Ρ. — Εἶναι γνωστὴ ἡ περὶ τὰς εἰδήσεις ἀκρίβεια τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ· χαίρομεν διότι ἐπηλήθευσεν ἡ προφητεία τοῦ Ῥαμπαγγᾶ εἰπόντος ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι τὴν ἀγορὰν τοῦ νέου ἐν Δανίᾳ κτήματος τοῦ Γεωργίου, θεωρεῖ ὡς σημεῖον προσεχοῦς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Ὡστε νέα προαγγέλλεται τάξις πραγμάτων. Λοιπὸν δὲν παύουν τὴν καθ' ἡμῶν καταδίωξιν; Ἄν δὲν ὑρίστανται βασιλεὺς Γεώργιος, πίπτει ἀφ' ἐαυτῆς καὶ ἡ καθ' ἡμῶν καταδίωξις. Ὅσῳ διὰ τὸν διάδοχον δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ ἐγκαινίσῃ τὴν βασιλείαν του διὰ καταδιώξεων τῆς ἐλευθεροτυπίας.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΣΤΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Ἀφιερῶνται εἰς τὸν φίλον Μ.

Ἐπέρασαν τὰ χρόνιά μου κ' ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά μου
Μὰ κύττα τί παράξενο! ξανὰροῶσ' ἡ καρδιά μου
Καὶ εἶσαι σὺ, μικρούλα μου, ὁποῦ τὴν ξαναροῶνεις
Θαρρεῖς κ' ἀπὸ τῆ νεότητος σου μὲ ξαναθυραμόνεις.

✱

Μοιάζω τὸ γέρο πλάτανο ποῦ γλυκαγαλλιάζει
Γιατὶ τῆς ἀνοιξὸς πουλὶ ἀπάνω του φωλιάζει,
Γιατὶ ὅτ' αὐτὴ φύλλα του αὐγὴ μαργαριτάρια ραίνει
Καὶ ὅτ' αὐτὴ κλαρίᾳ του ἡ φωλιὰ δὲν ζωὴ πληθαίνει.

Μεσόκοπος.

ΘΕ ΜΙΑ ΜΙΚΔΟΥΔΑ.

Ἀφιερῶνται εἰς τὸν Πιθυχάδην.

Δὲν ταυδιάζομε, τὸ βδέπω, εἶθαι θὺ μικρὸ παιδί
Κ' εἶμαι ἔω ποδὺ μεζάδοθ, ζὰ τ' αὐτὸ παδακαδῶ
Τὸ Σιὸ θτήν ποδοθευθὴ μου νὰ μᾶθ κάμη τὸ καδὸ
Ἡ ἰθὲρα νὰ εδαρέπθῃ ζὰ νὰ ροιῶθῃ τὸ φιδὶ
Ἡ ἐμίνα νὰ μικδάρῃ καὶ νὰ παίδωμε μαδῇ.

Μεθύκοπο.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΔΑ

Ἀφιερῶνται εἰς τὸν Πιθυχάδην.

«Ὦν ταυριάζομε, τὸ βλέπω, εἶσαι σὺ μικρὴ πολὺ
Κ' εἶμαι ἔω πολὺ μεζάδος, γὰρ τ' αὐτὸ παρακαλῶ
Τὸ Θεὸ, ὅτ' ἡ προσευχή μου, νὰ μᾶς κάμη τὸ καλὸ
Ἡ ἐστέρα νὰ τρανέψῃ γὰρ νὰ ροιῶθῃς τὸ φιλὶ,
Ἡ ἐμίνα νὰ μικράνῃ γὰρ νὰ παίζωμε μαζῇ.

Μεσόκοπος.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

Περὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Γ'.

ἀρχηγείου στρατοῦ

Ἄλλ' ἡ δημοσία συνειδήσεις ἐξηγέρθη· ὁ ἑλληνισμὸς ἡγανάκτησε· καὶ πανταχόθεν μία ἤκούετο κραυγὴ, — «τιμωρία τῶν αἰτίων τῆς πτώσεως τῆς Κούτρας». Πλὴν οἱ αἷτιες τῆς πτώσεως οὔτε ἐζητήθησαν, οὔτε εὐρέθησαν, οὔτε ἐτιμωρήθησαν, διότι ἡ φαινόμενη τιμωρία τῶν Πηνειῶ καὶ Λατῶν ἦτο στάχτη ὅτ' αὐτὰ μάρτυρα τῆς κοινωνίας!

Διατί οἱ αἷτιες τῆς πτώσεως τῆς Κούτρας δὲν ἐζητήθησαν, δὲν εὐρέθησαν, δὲν ἐτιμωρήθησαν; Διότι ἐκεῖνοι οἳτινες ὤφειλον καὶ ἦσαν ἐπιτετραμμένοι ἐκ τῶν νόμων καὶ τοῦ ἀξιώματός των νὰ ἐπιδιώξωσιν, ἐπιτύχωσι καὶ ἐκτελέσωσιν τὴν τιμωρίαν, ἦσαν οἱ αὐτουργοὶ τῆς πτώσεως καὶ τοῦ σιγματισμοῦ τῆς πατρίδος.

Οὔτε τὸ ἀριστερὸν κέρας τοῦ Α'. Ἀρχηγείου ὑπὸ τὸν κ. Χατζῆ Ἰωάννου, οὔτε τὸ δεξιὸν τοῦ Γ'. ὑπὸ τὸν κ. Τσερούλην ἐπεδίωξαν τὴν ἀνάκτησιν τῶν Κουτρῶν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων. Καὶ τὸ κακὸν δὲν ἐσταμάτησεν ἔως ἐδῶ. Ἡ πολιτικὴ τύφλωσις καὶ ἡ κακοήθης ἐπιβουλὴ παρεξέταθῃ καὶ ἔτι πρὸς, — ἀφῆκαν τοὺς φονευθέντας ἀτάφους! — Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, πρὸ τοῦ μεταβληθῆ ἡ πόλις των εἰς Ἀβδῆρα καὶ πρὸ τοῦ ἀνακαλυφθῆ ὁ νόμος τοῦ Λίντς,

έτιμώρησαν τούς στρατηγούς των, διότι και έν σφοδρότατη τρικυμία δέν άνέσταναν και δέν έθαψαν τούς έν ναυμαχία πέσόντας άγωνισίας, ένω οί σημερινοί Έλληνες, ουτε λόγον καν έζήτησαν διά τόν μη ένταφιασμόν τών επί της Κούτρας πέσόντων, και μόνον ή έθνική νεολαία έτέλεσεν έν τω έν 'Αθήναις ναψ της 'Αγίας Ειρήνης μνημόσυνον ύπέρ αὐτών!

Τάς τύχας της πατρίδος, ή τόν οϊακα της πολιτείας, κατά τά μεθοριακά διηύθυνεν ή κυβέρνησις του κ. Τρικούπη, και οὗτος τότε δέν είχεν ανακαλυφθή ότι έχει άετιον όμμα, και διά τούτο δέν έβλεπε τόν έαυτόν του ένεχόμενοι μέχρι της μίας και μόνης τριχας της κορυφής του εις την άτιμωσιν της χώρας, εις ήν διωρίσθη άρμωστής, άλλ' ό βασιλεύς, ό συνδέσας την τύχην του με την τύχην και τό χρήμα της θετης του πατρίδος τί έπραξεν; είναι σκληρόν νά τό είπωμεν, αλλά πρέπει νά δημοσιευθή, διά νά γνωσθή διατί δέν έζητήθησαν ευθύται και δέν έτιμωρώθησαν οί ένοχοι της πτώσεως, της αιχμαλωσίας και της μη ταφής τών φονευθέντων.

Τήν άγανάκτησιν διά την μεταβολήν του καθεστώτος έν Βουλγαρία, και τόν κίνδυνον της Μακεδονίας, πρώτος έν 'Ελλάδι έφερεν εις τά λάσια στήθη του ό Βασιλεύς Γεώργιος Α'. Οὗτος έκ τών ανακτόρων 'Αθηνών, έπανερχόμενος έκ της τραπέζης του γαμβρού του Τσάρου, και άφού διελύθησαν οί καπνοί διά του πενημέρου θαλασσίου ταξειδίου, άπήγγειλε τόν ένθουσιώδη έκείνον λόγον «παιδιά, ή πατρίς θέλει θυσίας και έργα διά νά σωθή», και πάντας ώθησεν επί την έπιστράτευσιν και τας θυσίας. Καί τίς έτόλμα ν' άμφιβάλλη ότι τόν ένθουσιώδη αὐτόν λόγον τόν έξεφώνησε δημοσία ό Βασιλεύς κατ' έμπνευσιν και έπίνευσιν τών ύψηλών αὐτοῦ συγγενών, μεθ' ών συνέτρωγε και συνέπινε προτού τόν άπαγγείλῃ;

Πρώτη παρεσύρθη έκ του ένθουσιασμού ή τότε κυβέρνησις του κ. Δηλιγιάννη και διετάχθη νά ξεσπαθώσῃ δέυτερος ώρμησεν επί τας 'Αθήνας ό έρημίτης της Περαιάς στρατηγός κ. Γρίβας προσφέρων τόν βραχίονά του, και διετάχθη νά έπιστρέψῃ διότι δέν ήτο τίποτε, και τρίτος ό λαός όστις άρέθη νά πλανάται και νά προσφέρῃ χρήμα!!! Οί ήγεμόνες και οί ήγήτορες τών λαών δέν έμιλοῦσιν· άλλ' όταν όμιλήσωσιν οί λόγοι των είναι χρησιμοί Κάλχαντος, και οί χρησιμοί έλύθησαν μετά την εμφάνισιν εις Πειραιά του στόλου τών άποκλειστικών δυνάμεων και την έλευσιν εις 'Αθήνας του Σηλημαν

Πρώτον πλοϊον, τό όποϊον άπῆρεν έκ Πειραιώς εις Θεσσαλίαν μετά την λύσιν άποκλεισμού, ήν τό φέρον την βασιλικήν οϊκογένειαν. Μετά τούς έπιμνημόσύνους λόγους της Λαρίσσης, ό βασιλεύς οϊκογενειακώς έσπευτεν εις Τρίκκαλα, τόν τόπον της καταστροφής και της άτιμώσεως.

Έν τοις νοσοκομείοις Τρικκάλων και Καλαμπάκας ένοσηλεύοντο 36 τραυματίαι. Οί ίατροί τών νοσοκομείων κ. κ. 'Αθανασίου, Καμπάνης, 'Ασημακόπουλος και άλλοι μαυθίνοντες την έλευσιν της Βασιλικής οϊκογενείας έφιλοτιμήθησαν και έπεμελήθησαν νά καθαρίσωσι τά καταστήματα και τούς τραυματίας ώσανει ήτο δυνατόν ό Βασιλεύς νά έπισκεφθῇ αὐτούς.

Τήν μετάβασιν της βασιλικής οϊκογενείας εις Τρίκκαλα άνήγγειλε τηλεγραφικώς ό αύλαρχεύων κ. ΧατζηΠέτρος εις τόν Τεφίκ-Μπέην παρακαλών νά χορηγήσῃ την οϊκίαν του διά βασιλικήν κατοικίαν, και ό πρωθυπουργός κ. Τρικούπης εις τόν μη άριχθέντα είσέτι νομάρχη κ. Δούκαν. 'Ο Τεφίκ-Μπέης δυστυχώς είχεν άναχωρήσει με τό χαρέμι του έκ Τρικκάλων εις Κωνσταντινούπολιν ένεκα τών μεθοριακών και ένεκα της δολοφονίας του άδελφού του Βλαχό-Μπει, του όποϊου οί δολοφόνοι δέν άνεκαλύφθησαν! 'Αντί του Τεφίκ-Μπέη τό τηλεγράφημα έλαβεν ό είκοσαετής άνεψιός του, όστις προθύμως παρεχώρησε την οϊκίαν, ζητήσας μόνον νά

στολισθῇ αὐτη ως γυμνή έπίπλων. Αί οϊκογένειαι τών κ. κ. Ταμπακά, Εύαγγελίδου, Σιβιτανίδου και ή μητρόπολις ένέπλησαν την οϊκίαν έπίπλων και ποιά τις βασιλική εύμχρεια άνεφάνη.

Ός οϊκοδεσπότης της νέας διημέρου κατοικίας του βασιλέως έπαρουσιάσθη ό άνεψιός του Τεφίκ-Μπέη είκοσαετής νέος και ό βασιλεύς χαιρετήσας αὐτόν τόν ήρώτησε.— Καί ό Τεφίκ-Μπέης θά έπιστρέψῃ εις Τρίκκαλα ή θά διαμείνῃ διαρκώς εις Κωνσταντινούπολιν;— Πιθανώτερον, Μεγαλειότατε, νά μη έπιστρέψῃ.— Καί τότε την οϊκίαν ταύτην θά την πωλήσῃ;— 'Ισως, Μεγαλειότατε.— Καί άντι πόσου ποσού;— Έκτός της περιοχῆς της, Μεγαλειότατε, έκ 15 στρεμμάτων, τών σταύλων και λοιπών, ή οϊκία μόνον έκόστισε τρεῖς χιλιάδες λίρες.— Αί! είναι πολὺ άκριβή· άν την έδιδε 500 λίρας την ήγόραζα.— Τότε είναι ένδεχόμενον νά την χαρίσῃ εις την Μεγαλειότητά σας.— Σας παρακαλῶ νά τῷ γράψῃτε τας προτάσεις μου.»

Τό έσπέρας έξήλθεν ό βασιλεύς εις περίπατον ανά την πόλιν φαλλόντων τών έβραιοπαίδων και ήγουμένου του 'Ιακώβου Εϋδή, και ή βασίλισσα έστειλεν εις τούς τραυματίας 300 δραχμάς και άνά έν ευαγγέλιον διά την έποικοδόμησιν των εις την χριστιανικήν θρησκείαν.

Τήν συνέχειαν προσεχώς.

Δαμπάς.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΟΚΚΟΥ ΧΟΙΔΑ

Τόν Ρόκκον συνέλαβε μετά συνοδείας ό άστυνόμος 'Αλεξανδρόπουλος, ένω προσήχετο, τῇ 6 ώρα της πρωίας. 'Ηθέλησαν βεβήλως νά διακόψωσι την προσευχήν αὐτοῦ και νά τόν συλλάβουν, άλλ' εκείνος τοις είπεν άξιοπρεπώς:

— Περιμενάτε· γνωρίζω τό καθήκόν μου, και μετ' ολίγον παρεδόθη.

Τήν έβδόμην ώραν εισήγετο εις την φυλακήν. 'Η εισοδός του προϋξέννησεν αίσθησιν μεγίστην εις τούς φυλακισμένους. 'Αμέσως έλήφθησαν μέτρα νά μη συγκοινωνήσῃ ή όμιλήσῃ μετ' αὐτῶν. 'Απηγορεύθη προχθές πᾶσα έπίσκεψις πρὸς τό μέρος τών υποδικών. Οί κύριοι 'Αριστείδης Οϊκονόμος και Γ. Φιλάρετος μεταβάυτες πρὸς έπίσκεψίν του δέν έγειναν δεκτοί και τῷ έστειλαν τά έπισκεπτήριά των.

'Επιστάται, ύπεπιστάται, καθαρισται όλοι· έγειναν κατάσκοποι όπως μη έξέλθῃ τών φυλακῶν. Οὐδεμίς έπιστολή ή χειρόγραφον έπιτρέπετο νά τῷ δοθῇ ή νά σταλῇ έξω παρ' αὐτοῦ.

'Αρχιφύλαξ τών φυλακῶν προχθές ήτο ό άνθυπολοχαγός κ. Φυσέκης, όστις έφάνη πολὺ αὐστηρὸς εις τά της έπιβλέψεως του Χοϊδά, άν και ό κ. Χοϊδᾶς του είπεν ότι άποτίενεται εις τόν Φυσέκην και όχι εις τόν άνθυπολοχαγόν, όπως έπιτρέψῃ την εισοδόν εις ένα άνεψιόν του. 'Ο κ. Φυσέκης έμεινεν άμετάπειστος.

Χθές έπετράπη νά τόν έπισκέπτωνται και πλήθος πολιτῶν, έμποροι, βιομήχανοι κλπ. τόν έπεσκέρθησαν.

Πρὸς τούς κ. κ. Πύργον, 'Απέργην, Μαθαρίκον και λοιπούς άρμοδίους διά την σύλληψιν ήμῶν.

Σπεύδομεν νά σας είδοποιήσωμεν, αγαπητοί κύριοι, ότι ό Ραμπαγᾶς σας περιμένει έτοιμος νά τεθῇ ύπό τας διαταγὰς σας και ν' άπαχθῇ εις τό δεσμωτήριο. Μένει εις δωμάτιον εύάερν, όπου μυίγα και κουνούπι δέν τόν ένοχλαί. Τό δωμάτιον αὐτό κείμενον εις τό τρίτον πάτωμα ύψηλῆς οϊ-

κίας έχει εξώστην και κατακόκκινους **μπερτζέδες**. Ἐπιτρέψατέ μας νὰ σὰς κρύψωμεν μόνον τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ. Ὁ **Ραμπαγάς** κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος, φορὼν καὶ τὰ μανικέτια τοῦ ἀκόμη καὶ ξυρισμένος, ὡς γαμβρός, ἐπιδοξὸς τῆς φυλακῆς γαμβρός, σὰς ἀναμένει ἀνυπομόνως καὶ ἀγανακτεῖ διότι δὲν σπεύδετε νὰ τὴν τιμῆσθε διὰ τῆς ἐπισκέψεώς σας, κύριοι. Δὲν εἶναι τρόπος, αὐτὸς, καὶ μένει ὅλως θυμωμένος μαζὶ σας. Ὁ

Ραμπαγάς

ΠΙΦ!— ΠΑΦ!

ΑΙΣΧΡΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ.— Αἰσχρότατον ἄρθρον, ὅσῳ καὶ ἂν ᾔτο καλογεγραμμένον, αἰσχρότατον ὑπὸ ἔποψιν αὐλοκολακείας, ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τῆς Παρασκευῆς, ὑπὸ τὰς ἐπιγραφάς **Π 25ΕΤΗΡΙΣ ΜΑΣ**, (μὲ παχύτατα γράμματα) ἐξ ὧν ἡδύνατο νὰ λείψῃ ἐκεῖνο τὸ ψευδὲς καὶ γελοῖον καὶ σχολαστικὸν **ΜΑΣ**, διότι στὰ εἰκοσιπέντε ἐτῶν φάσκελα τοῦ μᾶς ἔδινεν ὁ Γεώργιος, κανεὶς ἄνθρωπος τῆς ἀνθρωπιάς δὲν θὰ ᾔθελε νὰ λάβῃ μέρος **ΔΕΙ ΔΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ** (συνέχεια τῶν ἐπιγραφῶν), **ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝῃ** (ἄλλη συνέχεια) καὶ τέλος **ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΟΝΤΩΝ**.

Ἀμάν! φωνάζει ὁ γράφων **Β** μὲ δυνάμιν πνευμένων ρωσσικῶν, ἀμάν! ἓνας μήνας μένει ἀκόμη ἵσα μετὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίαν τοῦ Βασιλέως, καὶ δὲν ἐτοιμάσαμε τίποτε! Θάλλοιεν τόσοι ξένοι. Πρέπει ἡ πόλις νὰ λ ο υ σ α ρ ι σ θ ῇ, καὶ διὰ νὰ λ ο υ σ α ρ ι σ θ ῇ χρειάζεται π α ρ ᾶ ς. Ἐμπρός! ἂς δανεισθῇ ὁ χρεωκοπημένος ἄνθρωπος ἔστω καὶ μὲ τοκὸν θαλασσοδανείου, ἂν εὐρίσκη πλέον δανειστήν, ὁ ναυαγῆμένος αὐτὸς, ἂς ὡσπὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλασσομένη νὰ τὰ πάρῃ, ἐκατονταπλάσια, μὲ ἓνα ἀκόμη γδάρσιμον τοῦ λαοῦ διὰ νέου τινὸς φορολογικοῦ νόμου. αὐτὸ γίνεται παντοῦν λέγει ἀφελῶς ὁ γράφων, ὅστις φοβεῖται μήπως γείνουν ὅλα κωμικά καὶ ὁ φόβος τοῦ εἶναι τὸ εὐφύστερον, τὸ μαντευτικώτερον τοῦ ἄρθρου τοῦ μέρους, διότι ὁ λαὸς δὲν ἔχει καθόλου διάθεσιν νὰ ἐξοδευθῇ εἰς τοιαύτας γελοίας, ἀσκόπους καὶ ματαίους ἐορτάς, ἀφοῦ, καθὼς τὸν κατήντησεν ὁ φορομανὴς κυδερνήτης αὐτοῦ, σκέπτεται νὰ καταργήσῃ καὶ τὴν κυριακὴν τοῦ ἀκόμη, διὰ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ προφθάνῃ τὰ ἐξοδά του.

Ἐπειτα μᾶς ἐνθυμίζει τί ἐξοδα ἔγειναν κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ Ὁθωνος.

Ταμάμ! Ὁθων καὶ Γεώργιος.

Κολιὸς καὶ κολιὸς κί' ἀπὸ ἓνα βαρέλι.

Κατόπιν πέφτει (καὶ ποῦ δὲν πέφτει;) εἰς τὸ ζήτημα τῆς φωταγωγῆσεως καὶ ζητεῖ φῶς ηλεκτρικόν. Ἡ μούρη τοῦ δὲν τ' ἀρέσουν, σ' αὐτὴ τὴν ἀναπαράδᾳ μας, τ' ἀλειμματοκέρια καὶ τὰ χωματένια λυχνάρια καὶ τὰ ρετινογλουβέσια! Ἀλλὰ ποῦ ηλεκτρισμός μετὰ εἰς τὴν ἀπάθειαν τοῦ λαοῦ δι' αὐτὴν τὴν φ α σ α ρ ι α ν, δι' αὐτὴν τὴν φ ᾶ ρ σ α ν τῶν εἰ κ ο σ ι πέν ν τ ε π ρ ᾶ ξ ε ω ν; Τὸ περίεργον μόνον εἶναι ὅτι καὶ ἐδῶ ἀποδεικνύεται πόσον ἔγεινεν τοῦ συρμοῦ τὸ ἡμέτερον **ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!** Καταντᾷ εἰς τοῦτο καὶ τὰ ἄκρα ἀκόμη νὰ συναντῶνται.

Ἐπειτα δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ντόπιον πρᾶγμα τῶν ἐδῶ ποτεχνουργῶν ὁ ἀθεόφοβος, καὶ δὲν θέλει τοῦλάχιστον νὰ μείνῃ διὰ τὰ ποτεχνήματα ὁ παρὰς στὸν τόπο, ἀφοῦ ἐκεῖνος διὰ τὸν ὅποσον θὰ καοῦν, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἓνα ποτεχνήμα μὲ ἐπιδεικτικὰ φς! φς! φς! διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ μοῦ ζητᾷ ἐμπειροτέχνην ἐκ Μονάχου (ἀφεύκτως θὰ ᾔλθεν εἰς συνευντευξίν μετὰ τὸν Φίλημοναν) ἡ ἀπὸ τῆς Ρώμης (κί' ἐδῶ ὑπάρχει ρ ὥ μ ι, πὸλύ εὐφλεκτον μάλιστα, ἵνα κατὰ Βάζον ἀνοήτως κ α λ α μ π ο υ ρ ῖ σ ω μ ε ν), ἵνα, λέγει, συγχρόνως ἐργασθῇ διὰ μεγαλοπρεπῆ τινα παράστασιν κατὰ τοὺς Στύλους τῶν Ὀλυμπίων ἢ ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως (πῶς δὲν ἀναφέρει καὶ τ' Ἀναφιώτικα, ἀφοῦ μάλιστα αὐτὰ ἔχουν τὸ ἀ ν ᾶ π τ ω εἰς τὴν ρίζαν των;), συγχρόνως δὲ δώσῃ καὶ γενικὸν τὸ σχέδιον φωταφίας (παλάτια καὶ τατόγια καί ὅλα θὰ τοῖς δίδαν) διὰ νὰ προκληθῇ οὕτω πραγματικὸς θαυμασμός καὶ τῶν ξένων καὶ ἡμῶν, καὶ ὅσον ὅλοι αὐτοὶ οἱ λόφοι μας καὶ ὅλαι αἱ ἀνωμαλῖαι τοῦ ἐδάφους νομίζει τις, ὅτι εἰσι προωρισμένοι διὰ παραστάσεις τοιαύτας (!!!)

Κακόμοιρε Κόδρε, νὰ προεμάντευες τοιαύτην πανήγυριν, θὰ κατέσκαπτες ὅλους τοὺς λόφους τῶν Ἀθηνῶν καὶ θὰ ἐξωμάλιζες ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους αὐτῶν, πρὶν ἢ φθάσῃς εἰς τὸ παντὸς θρόνον ὑψηλότερον ὕψος τῆς αὐτοκτονίας σου!

Ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν στρατιωτικῶν παραιάξεων πλέον

εἶναι ἀπληγισμένοι ὁ **Β**. νῆς Ἀ κ ρ ο π ὀ λ ε ω ς καὶ τὸν συγχαίρομεν, ἀλλὰ βασίζεται εἰς τὰς χορεσπερίδας τῶν ἀνακτόρων καὶ τῆς δημαρχίας. Αὐτὸ θὰ σὰς φανῇ παράξενον. Πῶς δηλαδὴ ὁ Φιλήμων θὰ κατορθώσῃ νὰ χορεύσῃ τὸν δῆμον διαφεύδων τὴν παροιμίαν καθ' ἣν ἀνησικὸ (κί' ἀπὸ νεροῦ μάλιστα) ἀρκοῦδι δὲ χορεύει.

Ἀλλὰ αὐταὶ δὲν τὸν εὐχορίστουν καὶ ζητεῖ χοροὺς ὁ ἡ μ ο σ ῖ ο υ ς μὲ καθαλιέρους δημοσίους καὶ ν τ ᾶ μ α ς ὁ ἡ μ ο σ ῖ α ς βέβαια, γιὰ νὰ γλεντίσουν, λῆει, κί' οἱ ξένοι.

Οἷα μαστροπικὴ μέριμνα!

Προτείνει δὲ νὰ ἐγκαινισθῇ διὰ τοιούτων χορῶν ἡ αἴθουσα τοῦ νεοδημιῶν ἡμῶν θεάτρου!

Ἐτοιμασθῆτε, παραγγέλλετε φορέματα ἵστί λιζιέ σεις αἱ Φωφῶ τῶν Ἀθηνῶν.

Ζητεῖ καὶ ἀερεβάτας καὶ σχοινοβάτας, ἀλλ' αὐτοὺς πλέον δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ τοὺς εὔρῃ. Τοῦς ἔχει προχείρους εἰς τὴν Ἀδελφὴν μας.

Εἶναι δὲ ὁ πόλεμός του τότεν ἀμείλικτος κατὰ παντὸς ἐγχωρίου καὶ τόσῳ δυνατῇ ἡ ξενολατρεία του, ὥστε νὰ θέλῃ καφεπώλας καὶ ζυθοπώλας καὶ λοιποὺς αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἐκ Βιέννης, ἐκ Νεαπόλεως ἢ ἐκ Ἡαρίσιων, ἀποπαινώμενος ὅτι οἱ ἰδιόκοι μας δὲν ἔχουν ἀνατροφὴν.

Τί χαμένο κουρούπι!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ.— Οἱ κτράνέντύπωσιν κάμνει εἰς τὸν κόσμον ὅλον τὸ ὅλως ἀντισυνταγματικὸν μέτρον ὅπερ ἔλαβε καθ' ἡμῶν ἡ Ἀστυνομία τοῦ συνταγματικωτάτου ἐν τούτοις κ. Τρικρούπη. νὰ ἔχῃ νυχθημερὸν κλητῆρα φυλάσσοντα πρὸ τοῦ Γραφείου ἡμῶν καὶ ἀπαγορεύοντα πᾶσαν μετ' αὐτοῦ συγκοινωνίαν μὴ ἐπιτρέποντα δὲ οὐδε εἰς τὸν ὑπάλληλον ἡμῶν τὴν εἰσοδόν. Ἐὰν ἔχωμεν χρήματα, μέσῃ ποτὸς μᾶς ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀσφαλείας των ἀπὸ τὴν φρουρήσιν πεινῶντος ἐκ τῆς γλίσχρου μισθοδοσίας τοῦ κλητῆρος; Ἐπειτα πῶς θὰ λαμβάνωμεν τὰ ἐκεῖ ῥιπτόμενα παρὰ τῶν διανομῶν διὰ τῆς σχισμάδος τῆς θύρας γράμματά μας; Τοῦ τὰ ἔκαναν ἀρὰ γε καὶ τοῦ ἰδιοῦ κ. Τρικρούπη αὐτὰ, διὰν ἀπῆλθῃ εἰς τὰς φυλακὰς ὡς ὑβριστὴς τοῦ βασιλέως;

Ἐπίσης κλητῆρ πολιτικὰ ἐνδεδυμένος παραφυλάττει ἡμέρα νύκτα παράμερα ἐξώθεν τῆς κτιοκίας ἡμῶν. διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσωμεν μετ' αὐτῆς. Ἀς μάθῃ ὅμως ὅτι ματαιοπονεῖ καὶ τοῦ κᾶκου ἐκτίθεται εἰς τὴν νυκτερινὴν ὑγρᾶσαν.

Η ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΠΕΡΙΤΤΗ.— Διατὶ γίνεται ἡ προφυλάκις; Διὰ νὰ μὴ τοὺς φύγωμεν; Τὸ μέτρον αὐτὸ ἐπὶ τοῦ **ΡΑΜΠΑΓΑ** ἐφαρμοζόμενον εἶναι ὅλως περὶττον καὶ καταντᾷ κωμικόν. Ὁ **ΡΑΜΠΗΓΑΣ** καὶ νὰ τὸν διώχνουν δὲν τὸ κουνεῖ ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας. Καὶ τὸ ἀπέδειξε κατὰ τὴν προτελευταίαν αὐτοῦ καταδίωξιν (εἰμεθα τῶρα εἰς τὸν ἀριθ. 5) μάλιστα τοὺς ἔκαθε τὴν χάριν νὰ προσέλθῃ καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν εισαγγελίαν μόνος του εἰπὼν ἅμα ἐνεφανίσθη:

— Εἴμαι ὁ **ΡΑΜΠΗΓΑΣ** καὶ εἴλθα νὰ συλληφθῶ.

Δὲν θέλετε νὰ τὸν δινάσετε;

ΑἹ! σὰς δίδει τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὅτι θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν δίκην, μὴ φοβούμενος ν' ἀδικηθῇ παρὰ τοῦ μεγάλου δικαστοῦ λαοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΛΑΣΣΑΛ.— 25.000 φράγκων ἐπιχορήγησιν δίδει ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Λασσάλ, 25.000, καὶ εἰς τὴν λιμοκτονοῦσαν, Ἡπειρον οὔτε πεντάρα!

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ.— Αἱ σπουδαταὶ συνάδελφοι ἀνῆγγειλαν τὰ τῆς καταδιώξεως ἡμῶν καὶ τὰ περὶ προφυλακίσεως τοῦ ἀδελφοῦ Ρόκκου καθ' ἃς ἐκάστη ἔχει συμπροθεῖα ἢ ἀντιπροθεῖα κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ φύλλου ἡμῶν. Τῆς **ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ** κ λ ω τ σ ῆ τ ᾶ τῆς ἡλθε, κατὰ τὴν ἀθηναϊκὴν δημῶδη φράσιν ἡ καταδίωξις αὐτῇ, διότι εὐρήκεν εὐκαιρίαν νὰ πουλήσῃ δούλεψι. Τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν μετὰ τὸ κερὶ τὴν ἐγύρευε.

ΕΙΜΕΘΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ.— Εἶναι φυλακισμένοι καὶ ὁ κ. Κλεάνθης Ν. Τριαντάφυλλος τοῦ **ΡΑΜΠΑΓΑ**, διότι ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειται ἀναγκάζεται βέβαια νὰ προφυλάσσεται μὴ τὸν ἰδὴ ἀνθρώπου μάτι. Ἐπομένως ἡ στέρσις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἥτις εἰς τὰ πεπολισμένα Κράτη εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς φυλακίσεως ὑφίσταται δι' αὐτόν. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι δὲν τὸν ἔχετε κλεισμένον εἰς τὰ ἀνθρωπουνότατα μπουδρούμια σας μετὰ τὴν φρικαλέαν βούταν ὑπὸ τὴν ρτνά του. Εἶναι φυλακισμένος ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ κ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΝ (ἀντίεπιστολὴς.)— Καὶ ὅμως, μεθ' ὅσα καὶ ἀν' λέγωμεν ἀνωτέρω, ἵνα ἐκπληρωθῇ ὁ τύπος, ὑποσχόμεθα νὰ προσέλθωμεν οἰκαιοθελῶς εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἀρκεῖ νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ καὶ αὐτὴ ὅτι θὰ φυλακισθῶμεν μεμονωμένοι εἰς ἀνθρωπίνον τι ἰδιαιτέρον δωμάτιον, ὑπὸ φρουρὰν καὶ οὐχὶ εἰς τὰς κοινὰς φυλακάς, αἱτίνας εἶναι γνωστὸν εἰς πολλὰν οἰκτρὰν κατάστασιν εὐρίσκονται.

Ἀν ὁ κ. Γαλιάτσας εὐαρεστηθῇ νὰ λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν αἰτησίαν μας ταύτην, ἃς μᾶς εἰδοποιήσῃ δι' ἐπιστολῆς *poste restante* (μενέτω ἐν τῇ ταχυδρομείῳ) δίδων ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τῆς τιμῆς τοῦ ὅτι θὰ ἐκπληρωθῇ τῆς ὑποσχέσεώς του αὐτῇ.

ΓΥΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ.— Ἐν Αἰγίνῃ εὐρισκόμενοι, τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ, ἠθελήσαμεν νὰ πῶμεν λεμονάδαν ὁρσοιστικὴν μὲ κιτρικὸν ὁξὺ εἰς ἐν τῶν δύο φαρμακείων τῆς προσφιλοῦς τῇ ΡΑΜΠΑΓΑ νῆσου καὶ μετέβημεν εἰς αὐτό. Ἀλλ' αἱ μὲν θύραι τοῦ ἦσαν ὀρθάνοικτοι καὶ τενωμέναι. τὸ δὲ φαρμακεῖον σίγγλον, ἔρημον, ἀνευσκίε φαρμακοποιῶ. Ἀνεμείναμεν ἱκανὴν ὥραν τὸν ἀπόντα κύριον τοῦ ἀσκηπτεῖο. τούτου, ἀλλ' εἰς μάτην, ἕως ὅτου ἀπελπισθέντες ἀπῆλθομεν, πεισθέντες ὅτι τοῦτο εἶδεν ἡμῖν τὸ θερμόμετρον τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἀκρας ὕψους. Τὶ δουλειὰ ἔχει ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ᾔῃαι ὅλη τὴν ἡμέραν εἰς τὸ φαρμακείον τοῦ ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀποφασίζουσιν οὕτε καθαρτικὸν κἂν νὰ πάρουν, ἀντικαθιστῶντες τὸ ρετσίνο ὁ λὰ δὸ διὰ τοῦ ρετσίνο ἀποτοῦ;

Ἐχουν δίκαιον οἱ ἐκεῖ ἱατροὶ νὰ λέγουν ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἐπικρατεῖ δι' αὐτοὺς καὶ ὁ νόμος ὁ γένει α.

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ.— Ἄλλο θερμόμετρον τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἐπικρατοῦσας τιμιότητος. Ἐξητοῦμεν φίλον ὑποδηματοποιὸν καὶ μετέβημεν εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ. Καὶ αὐτοῦ αἱ θύραι καὶ τὰ ἰσόγαια παρὰ θύρα ὀρθάνοικτα, ζεύγη δὲ πολλὰ ὑποδημάτων εἰς ἀνοικτὰς βιτρίνας καὶ γαμαὶ διεσπαρμένα ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος καὶ ὅπου ἄλλου ἀν' ἦτο ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τὸ μαγαζὶ θὰ ἦτο λεηλατημένον ἀφεύκτως. Ἐκαθήσαμεν, ἠνάψαμεν σιγάρων καὶ ἀνεμείναμεν. Οὕτε σκιά ὑποδηματοποιῶ. Ἐπὶ τέλους, μετὰ παρέλευσιν ἱκανῆς ὥρας ἰδοὺ αὐτός.

— Μὰ πῶς ἀνέινετε ἔτσι τὰ μαγαζιά σας ἀνοικτὰ καὶ φεύγετε, δὲν φοβεσθε τοὺς λωποδύτας, τὸν ἐρωτῶμεν.

— Ἀ! ἐδῶ δὲν ἔχομεν τέτοιο φόβον· καὶ τὴ νύχτα ἀκόμα ἔμπορμε νὰ τ' ἀφήσωμ' ἀνοικτὰ.

Λαμπρὸς λαὸς, καθὼς βλέπετε, ὁ τῆς Αἰγίνης.

Οὕτε λωποδύται ὑπάρχουν μεταξύ αὐτοῦ, οὕτε γὰρ σὸ μέρηδες, οὕτε ἐπαίται. Ἐνφ' ἐδῶ!

ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΦΙΑΣΚΟ. Ὁ τοῦ ΑΣΤΕΟΣ εὐφυῆς συνάδελφος καὶ φίλος ἡμῶν Μπάμπης, ἐπρότεινεν ὄνομα διὰ τὸ νέον Κἄφεσσιατὸρίον ΛΟΥΒΡΟΝ λίαν ἀτυχές, καθ' ἡμᾶς. Τὸ ἐβάπτισεν ΓΥΜΗΤΤΟΝ. Ἡ δὲ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ διέπραξεν ἄλλο φιάσκο (εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐφημερίς τῶν φιλῶν καὶ ἀνὰ κριτικῶν) ἐπιδοκιμάσασα τὸ ὄνομα καὶ ἐπικροτήσασα εἰς τὸ προσφῶδες αὐτοῦ καὶ συγχαρῆσά τὸν νονόν. Ἀλλ' ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ἔχει σπουδαϊοτά-

την εἰς αὐτὸ ἀντίρρησην. Τὸ ὄνομα ΓΥΜΗΤΤΟΣ ἔχει ἐν ἑαυτῇ τοὺς κινδύνους τοῦ καὶ δύναται νὰ ἐκθέσῃ τὸ νέον Κἄφεσσιατὸρίον εἰς κακέμφατον παραλλαγὴν, ὡς σχεδὸν ὁμώνυμον πρὸς τὸν ἑμετόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀρμόζει καὶ δὲν συμφέρει βέβαια εἰς ξενοδοχέον. Μπορεῖ πολλοὶ ἀγράμματοι νὰ τὴν παθαίνουν καὶ νὰ λέν τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου.

Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, ἡμεῖς αὐτοὶ ἠκούσαμεν ποτε Κυρίαν, ἐντὸς ἀτμοπλοίου ἐλληνίζουσαν καὶ λέγουσαν·

— Πολὺ μὲ σὺ λ' ἀμὲν εἶ (μὲ πιάνει ἡθαλε νὰ πῇ) ἡ θάλασσα καὶ μοῦ ἔρχεται ὁ μῆτος.

Ἄλλον δὲ τινα διηγούμενον μίαν του ἀνάδασιν εἰς τὸν Ἰμῆτόν καὶ λέγοντα·

— Πολὺ μοῦ ἤρσεν ἡ δύσις τοῦ ἡλίου ἀπὸ τὸν Ἑμετόν.

Ὅθεν συμβουλευόμεν τὸν διευθυντὴν τοῦ νέου Κἄφεσσιατὸρίου μόνον τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ νὰ παραδεχθῇ ὡς νονόν. Εἶναι εἰδικὸς εἰς αὐτὰ καὶ ἔχει κάνει πολλὰς τέτοιαις κουμπάραις, χωρὶς νὰ ζητῇ δι' αὐτῶν νὰ πολιτευθῇ ἢ λ' ἢ ἢ λ' ἢ λ'.

Λοιπὸν ἰδοὺ, τοῦ δίδομεν ἐν ὀνόματι τῆς ἐποχῆς.

Ἀς τὸ βαπτίσῃ ΦΩΣ.

Εἶναι μονοσύλλαβον, ἐκφραστικὸν καὶ πολυσήμαντον.

Ἡ ἐπιγραφή νὰ γένη μὲ πολὺ μεγάλα ἀκτινοστεφεῖ γράμματα χρυσά, ἐπὶ παπέδου κυανοῦ, καὶ ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΠΟ ΑΙΓΙΝΗΣ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΕΠΙ ΛΕΜΒΟΥ.— Ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ἔπαθεν ἱστορίας ἐν Αἰγίνῃ μὲ τὴν ἀνακρίθειαν καὶ ἀταξίαν τῶν ἀτμοπλοίων περὶ τὰς ὥρας τῆς προσεγγίσεως. Ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκστὴν τὴν τρίτην μ. μ. Ἦτο γνωστὸν ὅτι εἰς τὰς 4 ἕως 4 1/2 θὰ διήρχετο ἡ κἂρ ὁ τῶς τοῦ Γουδῆ καὶ ἔχων εἰσιτήριον μετ' ἐπανόδου τὴν ἐπερίμενον· ἀλλ' ἀφῆκε εἰς τὰς 3 ἀκριβῶς βλέπει ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν θάλασσαν παραθύρων τὸ ὅξενον ὁδοχέϊον τῶν τῶν, τὸ ἀτμόπλοιο ὑπὸ ἀτμόν καὶ πηλοκρούμενον ὑπὸ λέμβων.

Ζητῇ λέμβον, προσφέρει πενταπλοῦν ναῦλον, διὰ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο, λέμβος δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ κἂρ ὁ τῶς ἀναχωρεῖ. Ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ εὐρεθῇ εἰς Ἀθήνας ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ, διὰ τὸ φύλλον τῆς Πέμπτης. Τότε ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ διὰ λέμβου, ἀντὶ 10 δραχμῶν, μόνος, ἀφ' οὗ εἰς μῆτην προσεπάθησε νὰ πείσῃ διδάσκαλον τὸν ἀπαθόντα καὶ μεγίστην ἀνάγκην ἔχοντα νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας, ὅπως συνταξιδεύσῃ μετ' αὐτοῦ. (Ὁ διδάσκαλος ὅσῳ καὶ ἀν' ἔπνεε οὐριος ἀνεμος, ἐφοβέτο τὴν θάλασσαν, τὸ ἐν τῶν τριῶν κανῶν τοῦ Εὐρπιδίου καὶ ἔμεινεν εἰς Αἰγίνα.)

Ἡ λέμβος ἐφ' ἧς ἐταξιδεύσαμεν ἦτο ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη ταχυάτη, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφσαμεν ὅτι, ἐντὸς δύο ὥρων παρὰ πέντε λεπτά, μετέφερε τὸν κ. Κοσσονάκον ἀπὸ Αἰγίνης εἰς Πειραιᾶ. Ἦτο ὁ ΛΕΜΒΟΣ (ἐδῶ παρὰ τὴν τὸ ἀρσενικὸν κατὰ Κόντον) ὁ ΛΕΜΒΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Τὶ σύμπτωσις! Ἦτο οἰωνὸς αὐτοῦ τῆς προσεχοῦς καταδύσεως μας. Ὁ Τρικούπης μᾶς εἶχεν ᾗδ' ἀπὸ τῆς Αἰγίνης τὰς 4 χεῖρας τοῦ καὶ ἀν' ἤθελε μᾶς ἐπνίγειν, ἀλλ' ἐπεφυλάσσετο νὰ μᾶς στῆλῃ εἰς τὰς φυλακάς, ἀφ' ὧν ὁ ἴδιος εἰσελθὼν ποτε, ὡς ὑβριστὴς τοῦ βασιλέως, ἐξῆλθε πρωθυπουργός.

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 1

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

(ἄρθρον τι δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 196 τῆς 29 Ἰουνίου 1874 φύλλον τῶν *Καιρῶν*).

Ἀφ' οὗ κατὰ τὸ 1868 ἐγκαθιδρύθη ἡ ἀρχὴ τῶν κυβερνήσεων τῆς μειοψηφίας, πᾶν νέον βῆμα τῆς ἐξουσίας μαρτυρεῖ περὶ τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν αὕτη ἀποβλέπει· ἀψευδῆς δὲ ἀπόδειξις τοῦ διενεργουμένου σχεδίου, καὶ αἱ ἀρτί διεξαχθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Βιαιότερον καὶ ἀδεξιώτερον μετέβησαν τὰ ὑπουργεῖα τοῦ κ. Βούλγαρη τὰς κυβερνητικὰς ἐπεμερίδας, ὑπουλώτερον δὲ καὶ ἐπιτυχέστερον τὰ τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ τοῦ κ. Δεληγεώργη κατ' οὐσίαν ὅμως ἐπίσης κακοήθης ὑπῆρξεν ὑφ' ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ 1868 καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπουργεῖα, ἡ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνέργεια. Ὁ κ. Βούλγαρης,

ὁ κ. Ζαΐμης, ὁ κ. Δεληγεώργης ὑπῆρξαν ὄργανα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς, ἐκτελίσσας ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου. Οὐδεὶς αὐτῶν ἐκλήθη εἰς τὴν ἐξουσίαν καθ' ὑπόδειξιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, οὐδεὶς αὐτῶν ἐξεπροσώπησεν ἐν τῇ ἀρχῇ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους· καὶ οἱ τρεῖς ὑπῆρξαν πρόεδροι προσωπικῆς κυβερνήσεως, τοῦτέστιν ὑπηρετοῦν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς θελήσεως ἐνεργούντες ὅτε μὲν διὰ τούτου, ὅτε δὲ δι' ἐκείνου. Οὐδεμίαν ἠθικὴν εὐθύνην φέρει τὸ ἔθνος ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῶν προσώπων τούτων. Ἄν προήγοντο οἱ εἰρημένοι πολιτευταὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ψήφου τῆς βουλῆς ἢ παρὰ τῆς διοικήσεως καὶ παρ' αὐτῶν, ὡς ἐκλεκτῶν τοῦ ἔθνους, κατὰ τῆς ἐξουσίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρὸς παραβίασιν τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων ἠδύνατο νὰ ἐκκλησθῇ ὡς ἐνδείξις τῆς ἀνικανότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν αὐτοδιοίκησιν· ἀλλ' ἡ διοικητικὴ καχεξία καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὄργανα δὲν εἶναι ἔργον ἐξουσίας ἐκπροσωπούσης τὴν πλειονοψηφίαν τῆς βουλῆς καὶ ἐπομένως εὐθυνούσης διὰ τῶν πράξεων (Ἀκολουθεῖ.)